

புத்தரும் அவருடைய சமயத்தின் எதிர்காலமும்

ஆசிரியர்
போதிசத்தா டாக்டர். பி. ஆர். அம்பேட்கர்

திரிரத்ன கிரந்தமாலா
நாக்பூர்

The Buddha and the future of his religion.

Bodhisatta Dr. B. R. Ambedkar

Tamil Translation (2009)

Published by
Thriratna Grandhamala
Nagpur

மகாபோதி என்ற சஞ்சிகை, மகாபோதி சங்கத்தின் இதழ், கல்கத்தா, வைசாக இதழ், தொகுதி 58, மே, 1950 – ல் வெளியானது. மேலும் பாபசாகேப் டாக்டர். பி. ஆர். அம்பேட்கர் பேச்சும் எழுத்தும் நால் தொகுப்பு தொகுதி 36 – ல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

Printed for free distribution by
The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
11F, 55 Hang chang South Road Sec 1, Taiwan, R.O.C.
Tel: 886-2-23951198, Fax: 886-2-23913415
Email: overseas@budaedu.org
Website: <http://www.budaedu.org>
This book is strictly for free distribution, it is not for sale.

BHIMRAO R. AMBEDKAR
M.A., PH.D., D.Sc.
BARRISTER AT LAW.

3/7/50

1 Hardinge Avenue
New Delhi.

Dear Rev. Sangharakshita,

Thank you very much for
your letter of the 23rd June.

I am glad you liked my article
on the Bodhisatta and the Future of His
Religion. You have my permission
to translate it and print it in
any language you please.

I have seen the article in the

in the Vesant Resari. In fact they send
me an off print of it. It is not
very difficult to refute the points
made therein. Unfortunately I am
too busy to find time for it. I
propose to give a full and complete
reply to all the critics of Buddhism
in my new book. In the meantime
some of the Bohikkus should best
deal with the replies as they
come and keep the flag flying.

I am glad some one is replying
to it.

Great responsibility lies on
the shoulders of the Bhikkhus
if this attempt at the removal
of Bonzhism is to be a success.
They must be more active than
they have been. They must come
out of their shell and be in the
front rank of the fighting forces.
I am glad you have started the
Y.M.B.A. at Kalimpong. You

should be more active than

that. With kind regards
yours sincerely
B R Bhattacharya

போதிசத்தா டாக்டர். B. R. அம்பேட்கர் அவர்கள் பரம்புண்ய உருகேன் சங்கரக்ஷிதா அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம்.

பிராவ் R. அம்பேட்கர்
M.A, Ph.d, D.Sc , Barrister-at-Law.
ஹார்சன் அவன்யூ, நியூடெல்லி.

அன்புள்ள பூண்ய பிக்கு. சங்கரக்ஷிதா,

ஜென் 23 அன்று தாங்கள் எழுதிய கடிதத்திற்கு மிக்க நன்றி. 'புத்தரும் அவருடைய சமயத்தின் எதிர்காலமும்' என்ற என்னுடைய கட்டுரை உங்களுக்குள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. நீங்கள் விரும்பும் எந்த மொழிகளில் வேண்டுமானாலும் அந்த கட்டுரையை மொழிபெயர்ப்பு செய்து வெளியிட உங்களுக்கு என்னுடைய அனுமதி உண்டு.

வேதாந்த கேசரியில் அந்த கட்டுரையை காணப்பெற்றேன். உண்மையில் அதனுடைய அச்சிடப்படாத பிரதியை அவர்கள் அனுப்பினார்கள், அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தவைகளை தவறு என நிருப்பது பெரிய சிக்கலாக இருக்காது. தூரதிர்ஷ்டவசமாக நான் அதற்காக நேரம் ஒதுக்கமுடியாத அளவிற்கு பணிகளில் மூழ்கி

இருக்கிறேன். என்னுடைய புதிய புத்தகத்தில் பவுத்தம் குறித்த அனைத்து விமர்சனங்களுக்கும் முழுமையான பதில் கொடுப்பதற்கு உத்தேசித்திருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் சில பிக்குகள் அக்கரை எடுத்து பதில் கொடுப்பதன் மூலம் நம் கொடியை தொடர்ந்து பறக்கச் செய்யும் நான் வரும். ஒரு சிலர் அதற்காக பதிலளித்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

பவுத்த மறுமலர்ச்சிக்கான முயற்சி வெற்றியடைவதற்கான முக்கியமான பொறுப்பு பிக்குகளின் தோள்களில் விழுந்திருக்கிறது. அவர்கள் இப்பொழுது இருப்பதை காட்டிலும் அதிக ஈடுபாட்டுடன் செயல்பட வேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய கூடாரங்களிலிருந்து வெளியில் வந்து போராட்டக்களத்தில் முன்னிலையில் நிற்க வேண்டும். நீங்கள் Y.M.B.A - வை களெம்போங்-இல் ஆரம்பித்திருப்பதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நீங்கள் இதைவிட அதிக ஈடுபாட்டுடன் செயல்பட வேண்டும்.

அன்புடன்,
உங்கள் உண்மையுள்ள
B. R. அம்பேட்கர்

புத்தரும் அவருடைய சமயத்தின் எதிர்காலமும்

I

சமயங்களைத் தோற்றுவித்த பலில் நால்வர் நிறுவிய மதங்கள் கடந்த காலத்தில் உலகத்தை அசைத்துள்ளன என்பது மட்டுமின்றி, இன்றும் பரந்த மக்கள் திரளின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது. அந்த நால்வர் புத்தர், ஜீஸஸ் (இயேசு கிறிஸ்த்து), முகமது நபி மற்றும் கிருஷ்ணர். இந்த நால்வரின் ஆளுமைகளையும், தமது மதங்களைப் பிரச்சாரம் செய்வதில் அவர்கள் கடைபிடித்த நிலைகளையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், ஒரு புறத்தில் புத்தருக்கும் மறுபுறத்தில் மற்றவர்களுக்கும் இடையில் சில வேறுபட்ட அம்சங்கள் இருப்பது வெளியாகிறது. இருப்பினும் அவர்கள் முக்கியத்துவம் அல்லாதவர்கள் அல்ல.

புத்தரை மற்றவர்களிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டும் முதலாவது அம்சம் அவருடைய தன்னல மறுப்புக்

கொள்கையாகும். பைபிள் முழுவதிலும் இயேசு, தான் கடவுளின் மைந்தன் என்றும், தன்னைக் கடவுளின் மைந்தன் என்று அங்கீகரிக்காவிட்டால், கடவுளின் சாம்ராஜ்யத்தினுள் பிரவேசிக்க விரும்புபவர்கள் தோல்வியடைவார்கள் என்றும் வலியுறுத்துகிறார். முகமது நபி மேலும் ஒருபடி மேலே சென்றுள்ளார். இயேசுவை போன்று அவரும் தான், இந்த உலகில் கடவுளின் தூதர் என்று உரிமை கொண்டாடினார். ஆனால் அவர், மேலும் அப்பால் சென்று தான் கடவுளின் கடைசி தூதர் என்று வலியுறுத்தினார். அந்த அடிப்படையில் முக்தி அடைய விரும்புகிறவர்கள், தன்னைக் கடவுளின் தூதர் என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது மட்டுமன்றி, தான் கடவுளின் கடைசி தூதர் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார். கிருஷ்ணர், இயேசு மற்றும் முகமது நபிக்கு அப்பால் சென்றார். அவர் கடவுளின் மைந்தன் என்றோ அல்லது கடவுளின் தூதர் என்றோ இருப்பதோடு திருப்தியடைய மறுத்தார். கடவுளின் கடைசி தூதர் என் பதோடு சூட அவர் திருப்தியடையவில்லை. தன்னையே “கடவுள்” என்று சூறிக்கொள்வதோடு சூட அவர் திருப்தியடையவில்லை. தான் ‘பரமேஸ்வரன்’ என்றும், அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் அவரை தேவாதி தேவர்’ என்று அழைப்பது போன்று, தாம் கடவுள்களுக்கெல்லாம் கடவுள் என்றும் உரிமை கொண்டாடினார். ஆனால் ‘புத்தர்’ ஒருபோதும், அத்தகைய அந்தஸ்து (தகுதி) எதையும் தனக்குத்தானே சவீகரித்துக் கொள்ளவில்லை (வீம்புரிமைக் கொண்டாடவில்லை). அவர் ஒரு மனிதனின் மகனாகப்பிற்ந்து, ஒரு சாதாரண

மனிதனாகத் தன்னுடைய நன்னெறியை போதித்தார். இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட பிறப்புடையவராகவோ அல்லது தெய்வீக சக்தி உடையவராகவோ அவர் உரிமை கொண்டாடவில்லை அல்லது தனது தெய்வீக சக்தியை நிருப்பதற்கு அற்புதங்கள் எதையும் அவர் செய்யவில்லை. ஒரு மார்க்கதத்தாவுக்கும் ஒரு மோட்சதத்தாவுக்கும் இடையில் உள்ள ஒரு தெளிவான வேறுபாட்டை அவர் எடுத்துக்காட்டினார். இயேசுவும், முகமது நபியும், கிருஷ்ணரும் மோட்சதத்தாக்கள் என்று தங்களுக்கு தாங்களே உரிமை கொண்டாடிக்கொண்டார்கள். ஆனால் புத்தர் மார்க்கதத்தாவின் பாத்திரத்தை ஆற்றுவதோடு திருப்தியடைந்தார்.

இந்த நான்கு சமய போதனையாளர்களிடையில் மற்றொரு வேறுபாடும் உண்டு, இயேசுவும், முகமது நபியும் தாங்கள் போதிப்பது 'கடவுளின் சொல்' என்றும், எனவே கடவுளின் சொல் என்ற வகையில் தாங்கள் போதிப்பது பிழையற்றது என்றும், கேள்விக்கு அப்பாற்பட்டதென்றும் உரிமை கொண்டாடினார்கள். கிருஷ்ண் தனது சொந்த அனுமானத்தின்படி கடவுள்களுக்கெல்லாம் கடவுள். எனவே, அவர் போதிப்பது கடவுளின் சொல் என்றும், கடவுளால் அருளப்பட்டது என்ற வகையிலும் அவை உண்மையானதும் இறுதியானதுமாகும். எனவே பிழையற்ற தன்மையுடையதா என்ற கேள்வியே தோன்றவில்லை. ஆனால் புத்தர், தான் போதிப்பது பிழையற்ற தன்மை கொண்டது என்று எத் தகைய உரிமையும்

கொண்டாடவில்லை. தனது மஹாபரிந்பான சுத்தா போதனையில் அவர், ஆனந்தாவிடம், தனது சமயம் காரணத்தையும் அனுபவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதென்றும், தன்னை பின்பற்றுபவர்கள் தனது போதனையை தான் கூறியதாலேயே பிழையற்றதென்றும் கட்டுப்படுத்துபவை என்றும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாதென்றும் கூறினார். காரணத்தையும், அனுபவத்தையும் அவை அடிப்படையாகக் கொண்டதால் அவை திருத்தப்படுவதற்கு முழு இடமுண்டு அல்லது தனது போதனைகள் ஏதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலும் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையிலும் அவை பொருந்தாதவை என்று கண்டறியப்பட்டால் கைவிடப்படுவதற்கும் உரிமையுண்டு. அவருடைய சமயம் கடந்த கால தத்துவங்களை மாற்றுவதற்கு தடையாக இருக்கக்கூடாது என்று அவர் விரும்பினார். அது என்றும் பசுமையாயிருக்க வேண்டுமென்றும் அவர் விரும்பினார். ஆதலால்தான், அவர் குறிப்பிட்ட நிலைமையின் தேவைகளின் அவசியதை உணர்ந்து பயனற்றவைகளை அகற்ற தன்னை பின்பற்றுவோருக்கு முழுசுதந்திரம் கொடுத்தார். இப்படி வேறு எந்த சமய போதனையாளரும் இத்தகைய துணிவைக் காட்டியதில்லை. செப்பனிடுவதற்கு அளிக்கும் உரிமை, தாங்கள் பேணி வளர்த்த கட்டுமானத்தை அழிப்பதற்கு யயன்படுத்தப்படலாம் என்று அவர்கள் அஞ்சினார். புத்தருக்கு அத்தகைய அச்சம் ஏதும்

இருக்கவில்லை. தனது அடித்தளம் குறித்து அவருக்கு நம்பிக்கையிருந்தது. மிகவும் உக்கிரமான உருவ வழிபாட்டாளர்களாலும் சூட தனது சமயத்தின் அடித்தளத்தை ஒழித்துவிட இயலாது என்று அவர் அறிந்திருந்தார்.

II

இதுதான் புத்தரின் தன்னிகரற்ற நிலையாகும். அவருடைய மதத்தின் நிலை என்ன? அவருடைய போட்டியாளர்கள், எதிரானவர்கள் தோற்றுவித்த மதங்களுடன் அதை எவ்வாறு ஒப்பிடுவது?

முதலில் நாம் பவுத்தத்தையும், இந்துத்துவத்தையும் ஒப்பிடுவோம். குறுகிய இடைவெளியின் காரணமாக இரண்டு செயல்பாடுகளுக்கான சில முக்கிய அம்சங்களை ஒப்பிட்டு பார்க்கலாம்.

இந்து மதமானது ஒழுக்கத்தின் பேரில் நிறுவப்பட்ட மதமல்ல. இந்து மதத்தில் ஒழுக்கம் இருந்தபோதிலும் அது அந்த மதத்தினுடைய ஒருங்கிணைந்த பாகமல்ல. அது மதத்தில் ஆழமாக பதிந்ததல்ல. அது ஒரு தனிச்க்தி, சமூகத் தேவைகளால் அது நிலைத்து நிற்கச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதேயன்றி, இந்து மதத்தின் கட்டளையின்படி அல்ல. ஆனால் ஒழுக்கமே புத்தருடைய மதமாகும். அது மதத்தில் ஆழப்பதிந்துள்ளது. ஒழுக்கம் இல்லையென்றால் புத்த மதம் ஒன்றுமில்லாததாகும். புத்தமதத்தில் கடவுள்

இல்லை என்பது உண்மையே. கடவுளுக்கு பதிலாக அங்கு ஒழுக்கம் இருக்கிறது. பிறமதங்களுக்கு கடவுள் எப்படியோ, அதுபோன்று புத்த மதத்திற்கு ஒழுக்கமே ஆகும்.

“தம்மம்” என்ற சொல்லின் ஒரு புதிய புரட்சிகரமான பொருளை அவர் விளக்கினார் என்பது அரிதாகவே அங்கீரிக்கப்படுகிறது. “தம்மம்” என்ற பொருள் வேதத்தின் கண்ணோட்டத்தில் ஒழுக்கத்துடன் எந்தவகையிலும் தொடர்பற்றவை. பிராமணர்களால் விளக்கப்படுகிற வகையிலும் தர்மமானது சில கர்மங்களை செய்வது தவிர, அல்லது ரோமானிய மத செயல் பாடுகளின் சொற்பிரயோகத்தைப் பயன்படுத்துவது தவிர வேறு எதுவுமல்ல. பிராமணர்களுக்கு தர்மம் என்றால் சடங்குகளை, அதாவது யாகங்களை நடத்துவதும் கடவுள்களுக்கு பலியிடுவதும் தவிர வேறு எதுவுமல்ல. பிராமணியத்தின் அல்லது வேத சமயத்தின் சாராம்சம் இதுவே. ஒழுக்கத்திற்கும் பிராமணியதிற்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை.

புத்தர் பயன்படுத்திய ‘தம்மம்’ என்ற சொல்லுடன் சடங்குகள் அல்லது மரபுகளுக்கு எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. யாகங்கள் மதத்தின் சாராம்சம் என்று கூறப்படுவதை அவர் நிராகரித்தார். ‘கர்மம்’ என்று சொல்லப்படுவதற்கு பதிலாக, ஒழுக்கத்தையே தம்மத்தின் சாராம்சம் என்று கூறினார். தம்மம் என்ற சொல்லை பிராமணிய ஆசான்களும், புத்தரும் பயன்படுத்திய போதிலும், இருவரின் கூற்றுக்களின் உள்ளடக்கம் தீவிரமாகவும்,

அடிப்படையாகவும் வேறுபட்டதாகும். உண்மையில் ஒழுக்கம் மதத்தின் சாராம்சம் மற்றும் அடித்தளம் என்று கூறிய உலகின் முதல் போதனையாளர் புத்தரே ஆவார். பகவத்கீதயிலிருந்து நாம் பார்க்கின்றபொழுது, கிருஷ்ணரும்கூட மதம் சட்டங்களுக்கும் மரபுகளுக்கும் சமமானது என்ற பழைய கண்ணோட்டத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முடியவில்லை (பகவத் கீதயில் கிருஷ்ணரால் போதிக்கப்பட்ட). நிஶ்காமிய கர்மம் அல்லது அனாசக்தி யோகம் என்ற கோட்பாட்டினால் பலர் ஈர்க்கப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. சாரண இயக்க உணர்வில் இதன் பொருள் வெகுமதி எதிர்பாராமல் நல்லது செய்வது என எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. நிஶ்காமிய கர்மம் என்பதன் இந்த விளக்கம், உண்மையில் அதன் பொருளினின்றும் முற்றிலும் தவறான புரிதலாகும். கர்மா என்ற சொல்லுக்கு செயல் என்று மரபியியல் ரீதியாக பொருள் தரக்கூடிய ‘வினை’ என்பது நிஶ்காமியகர்மாவில் வரும் கர்மா என்ற சொல்லுக்கான அர்த்தம் கிடையாது. அது, பிராமணர்களாலும், ஜமினியாலும், அதனுடைய மூல அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கப்படுகிறது. செயல் அம்சத்தில், ஜமினிக்கும் பகவத் கீதைக்கும் இடையில் ஒரேஒரு வேறுபாட்டு அம்சம் மட்டுமே உண்டு. பிராமணர்களால் புரியப் பட்ட மரபு இரண்டு வகைப்பட்டதாகும்.

- i. நித்தியகர்மங்கள் மற்றும்
- ii. நெமித்திக் கர்மங்கள்

நித்தியகர்மங்கள் எனப்படுபவை, முறையாக அன்றாடம் ஆற்றப்பட வேண்டிய செயல்பாடுகள் ஆகும்.

இந்தக் காரணங்களினால் அவை நித்திய என்று அழைக்கப்படுகின்றன. மதம் சார்ந்த கடமையாகவும் இவை கருதப்படுகின்றன. இதற்கு எந்த வெகுமதியும் எதிர்பார்க்கப்படக் கூடாது. அந்தக் காரணத்தினாலேயே அவை நிஷ்காம கர்மங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. கர்மங்களின் மற்றொரு இனம் நைமித்திகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. எப்பொழுதாவது சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும் பொழுது இவைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன அதாவது அவர்களுக்கு எப்பொழுதாவது நிகழ்த்த வேண்டும் என்ற விருப்பம் ஏற்பட்டால் மற்றும் காம்யகர்மங்கள் என்றும் அவை அழைக்கப்படுகின்றன, ஏனெனில் அவை நிகழ்த்தும் பொழுது சில அனுசூலம் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிருஷ்ணர், பகவத் கீதையில் காம்யகர்மங்களைக் கண்டனம் செய்தார். நிஷ்காம கர்மங்களை அவர் கண்டனம் செய்யவில்லை. அதற்கு மாறாக அவற்றை அவர் பாராட்டினார். இங்கு மனதில் கொள்ளவேண்டிய அம்சம் என்னவெனில், கிருஷ்ணருக்கும் கூட மதம் ஒழுக்கத்தால் அமைக்கப்படவில்லை. அவை கர்மங்கள் வகையைச் சேர்ந்தவையாக இருந்தது அதாவது நிஷ்காம கர்மாவை சார்ந்த யக்ஞங்கள் மற்றும் யாகங்களால் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்து மதத்திற்கும் புத்த மதத்திற்கும் இடையில் இது ஒரு வேறுபட்ட அம்சமாகும். இரண்டாவது வேறுபாட்டு அம்சம் என்னவெனில், இந்துமதத்தின் அதிகாரபூர்வமான கோட்பாடு சமத்துவமின்மை ஆகும். சதுரவர்ணம் (நான்கு பிரிவுகள்) என்ற தத்துவமானது இந்து சமத்துவமின்மை கோட்பாட்டின் ஸ்தூலமான உருவமாகும். ஆனால் மறுபுறத்தில் புத்தர் சமத்துவத்திற்காக நின்றார்.

அவர் சதுர்வர்ணத்தின் மிகப்பெரிய எதிரியாக இருந்தார். அதற்கு எதிராக அவர் போதனை செய்தார் என்பது மட்டுமின்றி, அதற்கு எதிராக போராடவும் செய்தார். அதோடு மட்டுமின்றி, அதை வேரோடு களைவதற்கு மிகவும் பாடுபட்டார். இந்து மதத்தின் கோட்பாடுகளின்படி ஒரு குத்திரனோ அல்லது ஒரு பெண் னோ மத போதனையாளராக ஆக முடியாது. மேலும், அவர்கள் சந்நியாசம் பெறவோ, கடவுளை அடையவோ முடியாது. ஆனால் அதற்கு மாறாக புத்தர், குத்திரர்களை பிக்குகளின் சங்கத்தில் அனுமதித்தார். அவர் ஏன் அவ்வாறு செய்தார்? இந்த நடவடிக்கையின் முக்கியத்துவத்தைப் பலரால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதற்குரிய பதில் என்னவெனில், சமத்துவமின்மை கோட்பாட்டை ஒழிப்பதற்கு அவர் முறையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு விரும்பினார். புத்தர் நடத்திய தாக்குதல்களின் விளைவாக, இந்து மதம் தனது கோட்பாடுகளில் பல மாற்றங்களை செய்ய வேண்டியேற்பட்டது அது உயிர்வதையை கைவிட்டது வேதங்கள் பிழையற்றவை என்ற கோட்பாட்டைக் கைவிடவும் தயாராக இருந்தது. ஆனால் சதுர்வர்ணங்கள் என்ற கோட்பாட்டிற்குத் தனது எதிர்ப்பை விட்டுக் கொடுப்பதற்கு புத்தர் தயாராக இல்லை. அதனால்தான், பிராமணியமானது ஜஜன மதத்திற்கு காட்டிய எதிர்ப்பை காட்டிலும் புத்த மதத்திற்கு எதிராக மிகவும் கூடுதலான வெறுப்பையும், பக்கமையையும் காட்டியது. சதுர்வர்ணத்திற்கு ஒரு புதிய தத்துவத்தை, நியாயத்தை அது வளர்த்தது. இந்தப் புதிய தத்துவார்த்த நியாயத்தை பகவத் கீதையில் காணலாம். பகவத் கீதை என்ன போதிக்கிறது என்பதை யாரும் திட்டவட்டமாக சொல்ல முடிவதில்லை.

பகவத் கீதை இதை எவ்வாறு நியாயப்படுத்துகிறது? கிருஷ்ணர் கடவுள் என்ற முறையில்தான் (அவர்) சதுர்வர்ன முறையை (அமைப்பை) உருவாக்கியதாகவும் கூறுகிறார். அதாவது ஒருவருடைய உள்ளார்ந்த குணங்களுக்கு (அல்லது பண்புகளுக்கு) ஏற்ப ஒவ்வொருவரின் தகுதியையும், தொழிலையும் அவர் நிர்ணயிக்கிறார் என்பது இதன் பொருள். இதிலிருந்து இரண்டு விஷயங்கள் தெளிவாகின்றன. ஒன்று, இந்தத் தத்துவம் புதியது. பழைய தத்துவம் வேறாக இருந்தது, பழைய தத்துவத்தின்படி, சதுர்வர்னத்தின் அஸ்திவாரமானது வேதங்களின் ஆணையின் பேரில் இயற்றப்பட்டதாகும். வேதங்கள் பிழையவற்றவை ஆதலால், அதன் மீது சார்ந்துள்ள சதுர்வர்ன அமைப்பும் பிழையற்றதாகும். வேதங்கள் பிழையற்ற தன்மை உடையது என்பதை புத்தர் தாக்கியதோடு, சதுர்வர்னத்தின் இந்தப் பழைமையான அடித்தளத்தின் மதிப்பையும் நொறுக்கிவிட்டார். இந்து மதம் சதுர்வர்னத்தைக் கைவிடுவதற்கு தயாராக இல்லை. அதைத் தனது ஆன்மா என்று கருதியது. எனவே அதற்கு ஒரு மேம்பட்ட அடித்தளத்தைக் காண்பதற்கு முயன்றதும் இயற்கையே. இதை செய்வதற்கு பகவத்கீதை முன்வருகிறது. ஆனால் பகவத் கீதையில் கிருஷ்ணர் வழங்கியுள்ள இந்தப் புதிய அடித்தளம் (நியாயம்) எவ்வகையில் நல்லது? பெரும்பாலான இந்துக்களுக்கு இது மிகவும் நம்பிக்கை ஏற்படுத்துவதாகத் தோன்றுகிறது. இது மறுக்கப்பட முடியாதது என்று கருதும் அளவிற்கு நம்பிக்கை ஏற்படுத்துகிறது. இந்துக்களல்லாத பலருக்கும் கூட இது மிகவும் சாத் தியப் பாடு உடையதாகவும், கவர்ந்திமுப்பதாகவும் தோன்றுகிறது. சதுர்வர்னமானது

வேதங்களின் அதிகார ஆணையின் மீது மட்டுமே சார்ந்திருந்தால், நீண்டகாலத்திற்கு முன்பே அது மறைந்து போயிருக்கும் என்றும் நான் நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன். பகவத் கீதையின் விஷமத்தனமான மற்றும் பொய்யான கோட்பாடுதான், ஜாதி அமைப்பின் பெற்றோராகிய சதுர்வர்ணத்திற்கு நிரந்தரமான, நிலையான வாழ்வை அளித்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இந்தப் புதிய கோட்பாட்டின் அடிப்படையான கருத்தமைவு சாங்கியத் தக்துவத்திலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. இதில் மூல அம்சம் எதுவும் இல்லை. சதுர்வர்ணத்தை நியாயப்படுத்துவதற்கு அதைப் பயன்படுத்துவதில் தான் கிருஷ்ணருடைய சுயஞபம் (Originality) அடங்கியுள்ளது. அதை பயன்படுத்தும் விதத்தில் தான் அதனுடைய போலித்தன்மை அடங்கியுள்ளது. சாங்கிய முறையின் ஆசானாகிய கபிலர், கடவுள் என்று ஒருவர் கிடையாது என்று சூறினார். பருப்பொருள் (Matter) உயிரற்றதாகக் கருதப்பட்டதால் தான் கடவுள் தேவைப்பட்டது. பருப்பொருள் உயிரற்றதல்ல, அது செயலாக்கமாக இருக்கிறது; பருப்பொருள் மூன்று குணங்களைக் கொண்டுள்ளது. ராஜ், தமஸ் மற்றும் சத்வம் என்ற இந்த மூன்று குணங்களும் சரிசமநிலையில் இருப்பதால்தான் பிரகிருதி மரணத்திற்கு மட்டும் தோன்றுகிறது. ஒரு குணம் மற்ற இரண்டு குணங்களை விடவும் மேலோங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு சமநிலைமை பாதிக்கப்பட்டால், பிரகிருதி செயலாக்கம் பெறுகிறது. சாங் கியதத் துவத் தின் சாராம் சம் இதுவே. இந்தக்கோட்பாட்டோடு எவ்வித சர்ச்சையும் இருக்க முடியாது. ஒருவேளை இது உண்மையாகவும் இருக்கலாம்.

எனவே, ஒவ்வொரு தனிநபரும் பிரகிருதியின் ஒரு வடிவம் என்ற வகையில் மூன்று குணங்களில் ஒன்று மற்றொன்றின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்குப் போட்டியிருக்கிறது என்பதையும் கூட ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட நபரிடமுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட - அது ஒரு சமயத்தில் - உதாரணமாக அவருடைய பிறப்பின்போது அவருடைய இதர குணங்களின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலைமையிருந்தால், எல்லாக் காலத்திலும் - அவருடைய மரணம் வரையிலும் அவ்வாறே தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்தி வரும் என்று எவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? சாங்கிய தத்துவத்திலோ அல்லது நடைமுறை அனுபவத்திலோ இந்த அனுமானத்திற்கு ஆதாரமேயில்லை. தூரதிச்டவசமாக கிருஷ்ணர் இந்தத் தத்துவத்தை முன்வைத்தபோது ஹிட் லரோ, முசோவினியோ பிறக்கவில்லை. ஒரு விளம்பர போர்டு எழுதும் ஒவியரும் செங்கற்களை அடுக்கிவைத்து வீடு கட்டும் தொழிலாளியும், உலகத் தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவல் ஸர்வாதிகாரிகளாக முடிந்தது என்பதை விளக்குவதற்கு கிருஷ்ணர் பெருமளவு சிரமப்பட்டிருப்பார். விஷயம் என்னவெனில், ஒரு தனிநபரின் பிரகிருதி எப்போதும் மாற்றமடைந்து கொண்டுவரும், ஏனெனில் குணங்களின் பரஸ் பர நிலை எப்பொழுதும் மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கிறது. குணங்கள் அவற்றின் பரஸ்பர ஆதிக்க நிலையில் எப்பொழுதும் மாற்றமடைந்து வருகிறதெனில், மக்களை வர்ணங்களில் நிரந்தரமான மற்றும் நிலையான பாகுபாடு செய்யும் முறை இருக்க முடியாது எனவே பகவத்கீதயின் தத்துவம் முழுமையும் நொறுங்கி வீழ்கிறது.

ஆனால் நான் கூறியது போன்று இந்துக்கள் நம்புவதற்குறிய தன்மையினாலும், 'நல்ல தோற்றுத்தினாலும்' எர்க்கப்பட்டு அதற்கு அடிமைகளாகிவிட்டனர். இதன் விளைவாக இந்துமதம் சமூக சமத்துவமின்மையை வேதவாக்காக கொண்ட வர்ணப் பாகுபாடு முறையைத் தொடர்ந்து உயர்த்திப் பிடித்து வருகிறது. இவை இந்து மதத்தின் இரண்டு தீமைகளாகும். இந்தத் தீமைகள் பவுத்தத்தில் இல்லை.

III

பவுத்தக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டால் மட்டுமே இந்துக்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று நம்புகின்ற. சிலர், துயரத்தில் ஆழந்துள்ளனர், ஏனைனில், இந்தியாவில் பவுத்தம் திரும்பவும் வந்து சேரும் அல்லது புத்துயிர் பெறும் என்பதில் அவர்களுக்கு அவ்வளவாக நம்பிக்கை இல்லை. இந்த நம் பிக் கையின் மையை நான் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை.

இந்துக்கள், அவர்களது மதம் சம்பந்தமான அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தில், இன்று இரு பிரிவினராக உள்ளனர். ஒரு பிரிவினர், எல்லா மதங்களும் - இந்து மதம் உள்ளிட்டு உண்மையானவையே என்று கருதுகின்றனர். பிற மதங்களின் தலைவர்களும், இந்தக் கோஷத்தில் அவர்களுடன் ஒன்றுபட்டு நிற்பதாகத் தோன்றுகிறது. எல்லா மதங்களும் உண்மையானவை என்று கூறும் ஆய்வுரையை விடக் கூடுதல் பொய்யான ஆய்வுரை இருக்க முடியாது. ஆயினும் இந்த கோஷத்தை

எழுப்பியுள் என்றுக்களுக்கு பிற மதங்களைக் கடைப்பிடிப்பவர்களின் ஆதரவும் இருக்கிறது என்று கருதும் நிலைக்கு சில இந்துக்கள் வந்துள்ளனர். ஆனால் அதை பகிரங்கமாகக் கண்டனம் செய்யும் நிலைக்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. இந்தக் கண்ணோட்டம் புரிந்து கொள்ளத்தக்கதே. மதம் ஒருவருடைய சமூக மரபின் ஒரு பாகமாகும். ஒருவருடைய வாழ்க்கையும் மதிப்பும் பெருமிதமும் அதனுடன் இணைந்துள்ளன. ஒருவர் தனது மதத்தைக் கைவிடுவது எளிதானதல்ல. "எனது நாடு" சரியோ, தவறோ-என்பதில் தேசபக்தி வருகிறது. அது போன்றே "எனது மதம்" சரியோ, தவறோ-என்று கூறப்படுகிறது. அதைக் கைவிடுவதற்கு பதிலாக இந்துக்கள் வேறுவழிகளில் தப்பிக்கும் மார்க்கம் தேடுகின்றனர். எல்லா மதங்களிலும் தவறு உள்ளது; எனவே ஏன் மதத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டும் என்று சிலர் தாங்களே தேற்றிக்கொள்கின்றனர். அதே தேசபக்தி உணர்வு, அவர்களை வெளிப்படையாக பவுத்தத்தைத் தழுவுவதைத் தடுக்கிறது. இத்தகைய கண்ணோட்டம் ஒரே ஒரு விளைவைத்தான் ஏற்படுத்த முடியும். இந்துமதம் மறைந்து, வாழ்க்கையை முறைப்படுத்தும் ஒரு சக்தியாக இல்லாமற் போய்விடும்; வெற்றிடம் ஏற்படும்; அதன் பலனாக இந்து சமுதாயம் சீரழியும் விளைவை ஏற்படுத்தும். அப்பொழுது இந்துக்கள் ஒரு கூடுதல் ஆக்கப்பூர்வமான கண்ணோட்டத்தை மேற்கொள்ளும்படி நிர்பந்திக்கப் படுவார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு செய்யும் போது, பவுத்தத்தை தவிர வேறேங்கு அவர்கள் போக முடியும்.

இது மட்டுமே நம்பிக்கையினுடைய ஒரு கதிர் அல்ல, பிற வட்டாரங்களிலிருந்தும் நம்பிக்கைகள் வருகின்றன.

ஓவ்வொரு மதமும் பதில் சொல்லவேண்டிய ஒரு கேள்வி இருக்கிறது. ஒடுக்கப்பட்ட, அடிமட்டத்திலுள்ள மக்களுக்கு என்ன மனீதியான மற்றும் செயல்ரீதியான நிவாரணத்தை (நிம்மதியை) அது அளிக்கிறது? அவ்வாறு அளிக்காவிட்டால் அது அழிவது உறுதி. கோடிக்கணக்கான பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பட்டியலின் ஜாதியினர் களுக்கும் இந்த மதம் ஏதாவது மன ரீதியான மற்றும் செயல் ரீதியான நிம்மதியைக் கொடுக்கிறதா? அது கொடுப்பதில்லை.

மன மற்றும் செயல்ரீதியான நிம்மதியைக் கொடுக்கப் போவதாக எந்த வாக்குறுதியும் (நம்பிக்கையும்) அவர்களுக்குக் கொடுக்காத நிலையில் இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களும் ஷட்யூல்டு சாதியினரும் இந்து மதத்தின் கீழ் வாழ வேண்டுமென்று இந்துக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களா? அத்தகைய எதிர்பார்ப்பு முற்றிலும் பயனற்றதாகும். இந்து மதம் ஓர் எரிமலையின் உச்சியில் மிதந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று அது இல்லாதது போல் தோற்றமளிக்கிறது. ஆனால் அது உண்மையல்ல. இந்த வலிமை மிக்க கோடிக்கணக்கான மக்கள் தங்களுடைய இழிநிலையை உணர்ந்து இது பெரும்பாலும் இந்து மதத்தின் சமூகத்தத்துவத்தின் காரணமாகவே ஏற்படுகிறது என்பதை அறியும்போது அது பொங்கியெழும். ரோம் சாம்ராஜ்யத்தில் பாகனிசத்தை (பலதெய்வ வழிபாட்டை) கிறிஸ்துவ மதம்

தூக்கியெறிந்தது நினைவுக்குவருகிறது. பாகனிசம் தங்களுக்கு எவ்வித மனநிம்மதியையும், ஒழுக்க நிம்மதியையும் தர இயலாது என்பதை மக்கள்தீரள் உணர்த்தபோது, அவர்கள் அதைக்கைவிட்டு, கிருஸ்துவ மதத்தைத் தழுவினார். ரோமாபுரியில் ஏற்பட்டது இந்தியாவிலும் ஏற்படுவது நிச்சயம். இந்து மக்கள்தீரள், மெய்ஞானம் பெறும்போது பவுத்தத்தின்பால் நிச்சயம் திரும்புவார்கள்.

IV

இந்து மதத்திற்கும், பவுத்தத்திற்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாட்டைப் பற்றி இதுவரை ஒப்பிட்டுக் கூறினேன். இனி இந்து மதமல்லாத பிற மதங்களுக்கும் பவுத்தத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்ன? இந்து மதமல்லாத இந்த பிற மதங்கள் ஒவ்வொன்றையும் பவுத்தத்தோடு விரிவாக ஒப்பிட்டுக் கூறுவது அசாத்தியம். என்னுடைய முடிவுகளை ஒரு சுருக்கமான கருத்துரையாக எடுத்துக் கூறுவது மட்டுமே என்னால் செய்ய முடியும். எனவே நான் கூறுவதென்னவெனில்,

I. சமுதாயம் ஒன்றாக இருப்பதற்கு சட்ட உத்தரவாதம் அல்லது ஒழுக்க நியதியின் உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டில் எதுவும் இல்லாவிட்டால் சமுதாயம் நிச்சயமாக சிதறுண்டு போகும்.

எல்லா சமுதாயங்களிலும் சட்டம் ஒரு மிகச் சிறிய பங்கையே ஆற்றுகிறது. அது இச்சிறுபான்மையோரை

சமுகக் கட்டுப்பாட்டு வீச்சினுள் அடக்கி வைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டதாகும். பெரும்பான்மைப் பகுதியானது தனது சமுக வாழ்க்கையை ஒழுக்க நியதியின் கோட்பாடுகள் மற்றும் அனுமதியினால் நிலைநிறுத்தி வைத்துக் கொள் வதற்கு விட்டுவிடப்படுகிறது, அவ் வாறு விட்டுவிடப்பட வேண்டியுள்ளது. எனவே மதமானது “ஒழுக்க நியதி” என்ற பொருளில் ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் ஆட்சி செய்யும் கோட்பாடாக இருக்க வேண்டும்.

- ii. முதலாவதாகக் கூறப்பட்டதில் விளக்கப்பட்டபடி மதமானது விஞ்ஞானத்திற்கு இசைவதாக இருக்க வேண்டும். எனவே மதம், விஞ்ஞானத்திற்கு இசைவானதாக இல்லாவிட்டால், அது நிச்சயம் தனது மரியாதையை இழந்துவிடும், எனவே அது ஏலனத்திற்கு உறியதாகவிடும். அதன் மூலம் அது, வாழ்க்கையை நிர்வகிக்கும் ஒரு கோட்பாடு என்ற தனது சக்தியை இழக்கிறது; காலப் போக்கில் அது சீரழிந்து, மறைந்து விடும். வேறு சொற்களில் கூறுவதெனில், மதம், அது தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்றால், காரணத்திற்கு இசைவானதாக, அதாவது விஞ்ஞானத்திற்கு இசைவானதாக இருக்க வேண்டும்
- iii. மதமானது சமுக ஒழுக்கத்தின் ஒரு சட்டமென்ற வகையில் மற்றொரு சோதனையிலும் தேறவேண்டும். மதமானது ஓர் ஒழுக்க சட்டத்தைக் கொண்டிருப்பது மட்டும் போதாது, அதனுடைய ஒழுக்க சட்டம் சுதந்தரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய அடிப்படையான நியதிகளையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

ஒரு மதமானது, சமூக வாழ்க்கையின் இந்த மூன்று அடிப்படையான கோட்பாடுகளை அங்கீரித்தாலன்றி மதம் அழிந்துவிடும்.

- iv. மதமானது வறுமையை புனிதப்படுத்தவோ அல்லது மேம்படுத்தவோ சூடாது. செல்வம் படைத்தவர்கள் அதைக் கைவிடுவது மகிழ்ச்சியடையத்தக்க நிலையாக இருக்கலாம். ஆனால் வறுமை ஒரு போதும் அப் படியிருக்க முடியாது. வறுமையை மகிழ்ச்சியடையத்தக்க ஒரு நிலையாக அறிவிப்பது மதத்தைத் தவறான பாதையில் செல்லச் செய்வது. தீமையையும், குற்றத்தையும் நீட்டத்திருக்கச் செய்வதும் பூவுகத்தை ஒரு வாழும் நரகமாகக்குவதற்கு சம்மதிப்பதுமாகும்.

எந்த மதம் இந்தத் தேவைகளையெல்லாம் பூர்த்தி செய்கிறது? இந்தக் கேள்விகளைப் பரிசீலனை செய்யும்போது, மகாத்மாக்களின் காலம் மலையேறிப் போய்விட்டது என்பதையும் உலகத்திற்கு ஒரு புதிய மதம் தேவையில்லை என்பதையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். ஏற்கனவே இருப்பவற்றிலிருந்தே அது தேர்வு செய்ய வேண்டும். எனவே இந்தக் கேள்வி தற்போது இருந்து வரும் மதங்கள் சம்பந்தபட்டதாக மட்டுமே இருக்க வேண்டும்.

ஏற்கனவே இருந்துவரும் மதங்களில் ஒன்று இந்த சோதனைகளில் ஒன்றில் தேறலாம். சில மதங்கள் இரண்டில் தேறலாம். ஆனால், இத்தகைய எல்லா கோட்பாட்டையும் கொண்ட மதம் ஏதாவது இருக்கிறதா?

இந்த எல்லா சோதனைகளியும் தேற்கூடிய ஒரே மதம் எனக்குத் தெரிந்தவரை புத்த மதம்தான். வேறு விதமாகக் கூறினால் உலகம் பெற்றிருக்க வேண்டிய ஒரே மதம் புத்த மதம்தான். பழைய உலகிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்ட ஒரு புதிய உலகம் உதயமானால் பழைய உலகைவிட அதற்கு ஒரு மதம் அவசியம் தேவை. அப்போது புத்தரின் மதம்தான் இந்தக் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியது.

இவ்விதம் கூறுவது மிகவும் விந்தையாகத் தோன்றக்கூடும். அகிம்சையைப் போதித்தது தான் புத்தர் செய்த ஒரு காரியம் என்று புத்தரைப் பற்றி எழுதியவர்களில் பெரும்பாலோர் குறிப்பிட்டிருப்பதே இதற்குக் காரணம். இது மிகப் பெரிய தவறாகும். புத்தர் அகிம்சையைப் போதித்தார் என்பது உண்மை. இதன் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துக் கூற நான் விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் இது ஒரு மாபெரும் சித்தாந்தமாகும். இந்த சித்தாந்தத்தைப் பின்பற்றினாலன்றி உலகத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது. அகிம்சையைத் தவிர வேறு பல விஷயங்களையும் புத்தர் போதித்தார் என்பதை இங்கு வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அவர் தமது சமய பிரசாரத்தின் ஒரு பகுதியாக சமூக விடுதலை, அறிவுத்துறை விடுதலை, அரசியல் விடுதலை, முதலியவற்றையும் போதித்தார். அவர் மனிதனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையிலான சமத்துவத்தையும், ஆனுக்கும் பெண் னுக்கும் இடையிலான சமத்துவத்தையும் வலியுறுத்தினார். புத்தருடன் ஒப்பிடத்தக்க சமய போதகர்களை கண்டுபிடிப்பது இயலாதகாரியம். அவரது போதனைகள் மக்களது சமூக வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களையும் எடுத்துரைப்பவையாக இருந்தன. அவரது

சித்தாந்தங்கள் மிகவும் நவீனமயமானவையாக இருந்தன. மனிதன் இறந்த பிறகு அவனுக்கு சொர்க்கம் கிடைக்க செய்வதாக அவர் உறுதிகூறவில்லை, மாறாக இந்தப் பூலக வாழ்கையிலேயே அவன் உயர்வு பெற வழி செய்வதே அவரது போதனையின் அடிப்படை அம்சமாக இருந்தது.

V

புத்த மதத்தின் இந்த லட்சியத்தை எவ்வாறு நிறை வேற்றிவது? இதற்கு மூன்று நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது இன்றியமையாததாகத் தோன்றுகிறது. அவை வருமாறு:

முதலாவது: பவுத்த பைபிள் ஒன்றைத் தயாரிக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது: பிக்கு சங்கத்தின் அமைப்பு, நோக்கம் மற்றும் செயல்திட்டத்தில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டும்.

மூன்றாவது: ஓர் உலக பவுத்த அமைப்பைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும்.

பவுத்த பைபிளைத் தயாரிப்பது முதலாவதும் இன்றியமையாததுமான தேவையாகும். பவுத்த இலக்கியம் மிகவும் பரந்த இலக்கியமாகும். மாகடலென பரவியிருக்கும் இலக்கிய நூல்களை கடந்து வந்து ஒருவர் புத்தத்துவத்தின் சார்மசத்தை தெரிந்து கொள்வார் என எதிர்பார்ப்பது

சாத்தியமற்றது. பவுத்தத்திற்கு இல்லாத மிகப் பெரிய அனுகூலம் மற்ற மதங்களுக்கு இருக்கிறது, இந்த மதங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனி நால் இருக்கிறது, எவரும் இதனைத் தம்முடன் எங்கு வேண்டுமானாலும் எடுத்துச் சென்று படிக்கலாம். இத்தகைய ஒரு சமய நால் இல்லாதது பவுத்தத்தின் மிகப்பெரிய குறைபாடாகும். இந்த பணியைச் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட இந்திய தம்மபதம் அதனை செய்யத் தவறிவிட்டது. ஒவ்வொரு பெரிய மதமும் குறிப் பிட்ட கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நிர்மானிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் வெறும் கோட்பாடுகளின், ஸ்தாலமான தத்துவங்களின் அடிப்படையில் மதநம்பிக்கை முன்வைக்கப்படுமானால் அதனை ஜீரணித்துக் கொள்ள முடியாது. கற்பனையைத் தூண்டும் விதத்தில் ஒரு கதையைப் போல் அது எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டும். இவ்வகையில் தம்மபதம் ஒரு கதையைப் போல் உருவாக்கப்படவில்லை. ஸ்தாலமான சித்தாந்தங்களின் அடிப்படையில் அது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய தம்மபதம் ஒரு மதத்தத்துவம் எதிர்பார்க்கும் செயல்பாட்டை நிகழ்த்த தவறிவிட்டது. ஒவ்வொரு பெருமைபெற்ற மதமும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தான் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மதநம்பிக்கையானது, மதக் கோட்பாடுகளாக அல்ல கண்டுணர முடியாத வறட்டுக் கொள்கைகளாக முன்வைக்கப்பட்டால் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் தன் வயப்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கும். கற்பனை செய்து பார்த்தால் பதியக்கூடிய ஏதாவது ஒன்று-�தாவது கற்பனைக்கதை, வீரகாவியம் அல்லது நற்செய்தி தேவைப்படுகிறது. பத்திரிக்கைத்

துறையில் இது ஒரு கதை (புனைவு) என்று அழைக்கப்படுகிறது. தம் பதமானது ஒரு கதையைச்சுற்றிப் புனையப்பட்டதல்ல. அது கண்டுணர முடியாத வறட்டுக் கோட்பாடுகளின் மீது நம்பிக்கையைக் கட்டியமைப்பதற்கு முயல்கிறது.

பவுத்தத்தின் நற்செய்திகள் பின்வருவனவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் (i) புத்தரின் ஒரு சுருக்கமான வாழ்கை வரலாறு, (ii) சீன தம்பதம், (iii) புத்தரின் சில முக்கிய உரையாடல்கள் மற்றும் (iv) புத்த சடங்குகள், பிற்பு, தீட்சை, திருமணம் மற்றும் மரணம். இத்தகைய ஒரு சித்தாந்தத்தைத் தயாரிக்கும்போது, அதனுடைய மொழி சார்ந்த பகுதி புறக்கணிக்கப்படக் கூடாது. அது உயிரோட்டமான மொழியில் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அது ஒரு மந்திரமாக அமைய வேண்டும்—ஒரு கதையை வாசிப்பதாகவோ அல்லது நன்னெரிக்களை விளக்கப்படுவதாகவோ இருக்கக் கூடாது. அதனுடைய பாணி தெளிவானதாக, நெகிழிச்சியடையச் செய்வதாக இருக்க வேண்டும், அது ஒரு வசியப்படுத்தும் விளைவை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

ஓ் இந்து சந்நியாசிக்கும், ஒரு பவுத்த பிக்குவுக்கும் இடையில் பெரும் வேறுபாடு இருக்கிறது. ஒரு இந்து சந்நியாசி உலகப் பற்றற்றவர். அவர் உலகத்தை பொருத்த வரை இறந்துபோனவர் ஆவார், ஆனால் ஒரு பிக்குவுக்கு உலகத்தில் செய்ய வேண்டியது நிறைய உள்ளது. இது இவ்வாறிருக்கும்போது, பிக்கு சங்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என புத்தர் நினைத்ததற்கான தேவை என்னவாக

இருந்தது? என்ற கேள்வி எழுகிறது, பிக்குகளின் ஒரு தனி சங்கத்தை உருவாக்குவதற்கான அவசியம் என்ன? கொள்கைகளின் லட்சிய வடிவமாக விளங்கக்கூடிய பவுத் தர்களையும் மற்றும் சாதாரண மக்களுக்கு வழிகாட்டுதலாக இருந்து பணியாற்றுவதற்குமான ஒரு சமூக அமைப்பையும் உருவாக்குவதே அதன் அவசியமாக இருந்நது. பவுத் த லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு சாதாரண மனிதனால் சாத்தியமல்ல என்பதை புத்தர் அறிந்திருந்தார். ஆனால் அந்த லட்சியம் என்ன என்பதை சாதாரண மனிதன் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்றும் மற்றும் தனது லட்சியங்களை நிச்சயம் நடைமுறைப்படுத்தும் நபர்களைக்கொண்ட ஒரு சங்கத்தை சாதாரண மனிதனின் முன்னால் நிறுவிக்காட்ட வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்பினார். ஆதலால்தான் அவர் பிக்குகள் சங்கத்தை நிறுவினார். அதை விந்ய விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும் என்றும் வகுத்தார். ஆனால் இந்த சங்கத்தை நிறுவ நினைத்தபோது, வேறு நோக்கங்களும் அவருடைய மனதில் இருந்தன. அத்தகைய நோக்கங்களில் ஒன்று, சாதாரண மக்களுக்கு மெய்யான மற்றும் நடுநிலை தவறாத வழிகாட்டுதலை அளிப்பதற்கு அறிவாளிகளின் அமைப்பு ஒன்றை நிறுவவேண்டும் என்பதாகும். அதனால்தான், பிக்குகள் சொத்துக்களை உடமையாகக் கொள்ளக் கூடாது என்று அவர் தடை விதித்தார். சுதந்திரமாக சிந்திப்பதற்கும் சுதந்திர சிந்தனையைப் பிரயோகப் படுத்துவதற்கும் மிகப் பெரிய இடையுறுகளில் ஒன்றாக இருப்பது சொத்துடைமையாகும் என்று அவர் கருதினார். பிக்கு சங்கத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் புத்தரின் மற்றொரு நோக்கம்,

மக்களுக்கு சுதந்திரமாக சேவை செய்யக்கூடிய உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு சங்கத்தை நிறுவுவதாகும். அதனால் தான் அவர் பிக்குகள் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டாம் என்றார்.

VI

இன்றைய பிக்கு சங்கம் இந்த லட்சியங்களுடன் செயல்படுகிறதா?

இதற்கு பதில், உறுதியாக, இல்லையென்பதுதான், அது மக்களுக்கு வழிகாட்டுவதுமில்லை, மக்களுக்கு சேவை செய்வதுமில்லை.

எனவே, பிக்கு சங்கம், அதனுடைய இன்றைய நிலைமையில், பவுத்தத்தைப் பரப்புவதற்கு எவ்விதப் பயனுமில்லாமல் உள்ளது. முதலாவதாக, அளவிற்கு அதிகமான பிக்குகள் இருக்கின்றனர். இவர்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் வெறும் சாதுக்களும் சன்னியாசிகளுமே ஆவர். இவர்கள் தியானத்திலும் அல்லது பயனற்றும் தமது காலத்தைக் கழிக்கின்றனர். அவர்கள் கற்பதுமில்லை, சேவை புரிவதுமில்லை. கஷ்டப்படும் மனித சமுதாயத்திற்கு சேவை புரியும் எண்ணம் மனதில் தோன்றும் போது, ஒவ்வொருவரும் ராமகிருஷ்ணா சேவை மையத்தைப் பற்றித் தான் நினைக்கின்றனர். புத்த சங்கத்தைப் பற்றி யாரும் நினைப்பதில்லை. சேவையைத் தமது புனிதமான கடமை என்று யார் கருத வேண்டும்? சங்கமா அல்லது சேவை

மையமா இதற்கான பதிலைப் பற்றி எவ்வித ஜயப்பாடும் இருக்க முடியாது. ஆயினும் சங்கம் உபயோகமற்றவர்களின் ஒரு பெரிய படையாக இருக்கிறது. குறைவான எண்ணிக்கை பிக்குகளையே நாம் விரும்புகிறோம், பிக்குகள் உயர் கல்வி கற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். பிக்குகளின் சங்கமானது, கிறிஸ்த்துவப் பாதிரிமார்களின், குறிப்பாக ஜேசுவிஸ்டுகளின் சில இயல்புகளைச் சுவீகரித்துக் கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்த்துவ சமயமானது கல்வி-மருத்துவம் போன்ற சேவையின் வாயிலாகத்தான் ஆசியாவில் பரவியுள்ளது. இது சாத்தியமானதற்குக் காரணம், கிறிஸ்த்துவப் பாதிரியார் சமயமான வழி அறிவைப் பெற்றுள்ளார் என்பது மட்டுமன்றி, கலைகள் விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றிலும் அவர் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளார். இதுவே உண்மையில் பழங்கால பிக்குகளின் லட்சியமாக இருந்தது. நாளந்தா, தட்சசீல பல்கலைக் கழகங்கள் பிக்குகளினால் நடத்தப்பட்டதே. அவர்கள் நன்கு கல்வி கற்ற அறிஞர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவு. தமது சமயத்தைப் பிரச்சாரம் செய்வதற்கு சமூக சேவை அத்தியாவசியமானது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். இன்றைய பிக்குகள் பழைய இலட்சியத்திற்குத் திரும்ப வேண்டும். சங்கம் இன்றுள்ள நிலைமையில் சாதாரண மக்களுக்கு இந்த சேவை செய்ய முடியாது, எனவே அவர்களால் மக்களைத் தம் பக்கம் ஸ்ரக்கவும் முடியாது.

சேவை மன்பான்மையின்றி பவுத்தம் பரவுவது அரிது. கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டியிருப்பதைப் போன்றே சமயமும் பிரச்சாரம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆட்களும்

பணமும் இல்லாமல் பிரச்சாரத்தை மேற்கொள்ள முடியாது. யார் இவற்றை வழங்க முடியும்? பவுத்தம் ஒரு உயிரோட்டமுள்ள சமயமாக இருக்கும் நாடுகள் மட்டுமே இவற்றை வழங்க முடியும்? என்பது தெளிவு. இந்த நாடுகள்தான், குறைந்தபட்சம் ஆரம்பக் கட்டத்திலாவது ஆட்களையும் பணத்தையும் வழங்க வேண்டும். இந்த நாடுகள் இவற்றை வழங்குமா? இந்த நாடுகள் பவுத்தத்தை பரப்புவதற்கு அவ்வளவு உற்சாகம் காட்டுவதாக தெரியவில்லை.

மறுபுறத்தில், பவுத்தத்தை பரப்புவதற்கு காலம் மிகவும் பக்குவமாக (ஏற்றதாக) இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. மதமானது ஒருவருடைய பாரம்பரியத்தின் பாகமாக இருந்த காலம் ஒன்றுண்டு. ஒரு காலத்தில், ஒரு பையனோ அல்லது பெண்ணோ தனது பெற்றோரின் சொத்துடன் சூடவே பெற்றோரின் சமயத்தையும் வாரிசுரிமையாகப் பெற்று வந்தனர். மதத்தின் தகுதி (மதிப்பு) மற்றும் நற்பண்புகளை ஆய்வு செய்வதென்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. சில சமயங்களில் வாரிசு, பெற்றோர்களால் விட்டுச் செல்லப்பட்ட சொத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்குத் தகுதியுள்ளதா (பயனுள்ளதா) என்று கேள்வி கேட்டதுமுண்டு. ஆனால், தமது பெற்றோர்களின் சமயத்தை மேற்கொள்வது பயனுடையதுதானா என்று எந்த வாரிசும் கேள்விகேட்டதில்லை. ஆனால் காலம் மாறிவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது. பல நபர்கள் உலகம் முழுவதிலும், தமது பரம்பரை சமயத்தை விட்டு விலகுவது சம்பந்தமாக முன்னொன்றும் காணாத துணிவை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். பலர், விஞ்ஞான ரீதியான

விசாரணையின் செல்வாக்கின் பயனாக, மதம் தவறானது என்றும், அது கைவிடப்பட்ட வேண்டும் என்றும், முடிவுக்கு வந்துள்ளனர், வேறு பலர், மார்க்சிய போதனையின் பயனாக, மதம் என்பது அபின் என்றும், அது ஏழை மக்களை பணக்காரர்களின் ஆதிக்கத்திற்குக் கட்டுப்படும்படித் துண்டுகிறது என்றும், எனவே அது கைவிடப்பட வேண்டுமென்றும் முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். காரணங்கள் எவையாக இருந்த போதிலும், மதம் சம்பந்தமாக, விசாரணை செய்யும் மனதை மக்கள் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையாகும். இந்த விஷயம் பற்றி சிந்திக்கும் துணிவு பெற்றுள்ளவர்களின் மனதில், மதம் அவசியம் தானா, அப்படியெனில் எந்த மதத்தைக் கடைப்பிடிப்பது நல்லது என்ற கேள்விகள் மேலோங்கியிருக்கின்றன. திட சித்தம் தேவைப்படும் காலம் வந்துவிட்டது. ஆகவே புத்த சமயத்தைத் தழுவியுள்ள நாடுகள், புத்த சமயத்தைப் பரப்பும் பணி கடினமாக இருக்காது. ஒரு பவுத்தரின் கடமை ஒரு நல்ல பவுத்தராக இருப்பது மட்டுமன்றி, பவுத்ததைப் பரப்புவதும் அவரது கடமையாகும். பவுத்தத்தைப் பரப்புவது மனிதகுலத்திற்கு சேவை செய்வதாகும் என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும்.

Taking Refuge with Bodhichitta

I go for refuge, until I am enlightened,
to the Buddha, the Dharma and the Sangha.

Through the merit I create by practicing giving and the other
perfections,
may I quickly attain the state of Buddhahood for the benefit of
all sentient beings.

The Prayers of the Bodhisattva

With the wish to free all beings,
I will always go for refuge
to the Buddha, Dharma and Sangha
till I reach full enlightenment.

Enthused by the compassion and wisdom,

Today, in Buddha's presence,
I generate the Mind of Enlightenment,
for the sake of all sentient beings.

For as long as space remains,
and as long as sentient being remain,
until then, may I too remain
to dispel the sufferings of all beings.

With bad advisors forever left behind,
From paths of evil he departs for eternity,
Soon to see the Buddha of Limitless Light
And perfect Samantabhadra's Supreme Vows.

The supreme and endless blessings
of Samantabhadra's deeds,
I now universally transfer.

May every living being, drowning and adrift,
Soon return to the Pure Land of Limitless Light!

* The Vows of Samantabhadra *

I vow that when my life approaches its end,
All obstructions will be swept away;
I will see Amitabha Buddha,
And be born in His Western Pure Land of
Ultimate Bliss and Peace.

When reborn in the Western Pure Land,
I will perfect and completely fulfill
Without exception these Great Vows,
To delight and benefit all beings.

* The Vows of Samantabhadra Avatamsaka Sutra *

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.

May those who see or hear of these efforts
generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in
the Land of Ultimate Bliss.
Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA **南無阿彌陀佛**

《印度 TAMIL 文 : The Buddha and the future of his religion.》

財團法人佛陀教育基金會 印贈

台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415

Email: overseas@budaedu.org

Website: <http://www.budaedu.org>

This book is strictly for free distribution, it is not for sale.

இப்புத்தகம் கண்டிப்பாக இலவச விற்மோகத்தற்கு மட்டுமே, விற்பனைக்கு அல்ல.

Printed in Taiwan
5,000 copies; April 2013

IN061 - 11177